

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

Г. Иванъ Христовъ
С. Канамунчина

(Бившъ в. »Ледъля«).
СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСНИКЪ.

Редакторъ Г. М. Георгиевъ.

В. „Плъвенски Гласъ“, ще излиза всяка Събота. Абонаментъ за година 6 лева, за половина на всяка дума по 5 ст. за едно обнародование. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията което се отнася до вѣстника, като: пари, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испраќа

лева, а за мѣсека 2 лева За вѣ странство 10 лева. Привилегии и частни обявления и администрацията се помѣщава въ писалището на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Всичко администрацията на вѣстника въ г. Плъвенъ. Писма и дописки не освободени не се приематъ. Рѣкописи се връщатъ ако бѫдатъ платени. Обявленія

а на г. Приставатъ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 15 ст.

ТЕЛЕГРАММИ.

Мюнхенъ, 19/VII. Князъ регентъ прие на аудиенция Българския князъ, когото награди съ голѣмъ кръстъ на Сентъ Хубертъ. Въ палата имаше обѣдъ въ честь на Българския князъ.—

Цариградъ с. д. Портата получи извѣстие отъ посланиците си, че силите разискватъ въпроса за блокирането на Гърция. Християните добре приготвени отъ Гърция иматъ намѣрение да отмѣтятъ. Въ ретимно владѣе голѣмо безпокойствие по причина на мюсюлманското застрашително поведение Въ вѣтринността новенитъ отъ вѣстаническите мѣрки съобщаватъ, че битката продължава на границата.—

Мюнхенъ 23 Юлий. Князъ Фердинандъ поѣти въ Събота и Недѣла родителите си въ Бабернанъ, Странберги и Тегерей. Заминалите му е неизвестно.—

Атина. Френски парадъ Линоса пристигъ въ Пирея. Пресети противъ блокирането като противно на християните. Мѣстните турци вѣзватъ въ хераклионъ, голѣмо неспокойствие между християните.—

Лондонъ с. д. Reuter съобщава отъ Кана: вѣстаниците получиха помошъ отъ месера и Селино. Дейлиниятъ съобщава отъ Атина, че вѣстаниците около Месера (Критъ) образуваатъ първия Кавалерийски корпусъ, увѣряватъ, че между офицерите се намира синът на кралевия адютантъ.

Цариградъ. Въ страната Кандия владѣе голѣма анахия. Усилията на властта сѫ безъ сполука. Триста бѣженци турци вѣзваха въ Кандия, гдѣ се произвѣде голѣма паника, скоро потушена Турцитъ оправдаватъ това нашествие, като казватъ, че имало новина за искалянието на турцитъ въ Кандия.—

и. Плѣвенъ, 27 Юлий 1896 год.

Чао да ладечъ денътъ, когато плѣвенските граждани ще бѫдатъ повикани да упражнятъ своите избирателни права и да дадатъ довѣрието си на лица, които ще поемятъ управлението и рѣководението на градските интереси. Въ този денъ плѣвенските граждани ще трѣба да по-първо да помислятъ и тогава да даватъ своя гласъ, защото ще трѣба да се избератъ за градски общински съветъ лица трудолюбиви, разбрани, които ще иматъ присърдце интересите на града, а не да прѣскатъ народния потъ, кѫдѣто трѣба и кѫдѣто не трѣба. Понеже този денъ не е далечъ и понеже днешните управници ще иматъ притенциите да се прѣизбератъ, за това за умѣстно считамъ да разгледамъ тѣхната дѣятелност отъ двѣ години насамъ, като укажъ на нѣкой и други дѣла, които кметството не би трѣбало да направи.

Нуждитъ на нашия градъ сѫ голѣми: нашиятъ градъ има нужда отъ подобрѣние най-много въ хигиеническо отношение, а слѣдъ това да се избавятъ гражд. отъ несносната каль, която сѫ принудени да газятъ особено есенъ и пролѣтъ. Азъ оставямъ другите въпроси и се ограничавамъ само по зададенитѣ тука два въпроса да кажѫ поне двѣ думи. Въ хигиеническо отношение нашиятъ градъ има дѣйствително нужда отъ подобрѣние, защото самото му мѣстоположение, заобиколенъ отъ всѣкждѣ съ байри, показва, че въздухътъ му е единъ отъ задушениетѣ, защото неможе да се провѣтра, едно условие за да не се причинства притурѣте при това тухашната бара, язоветъ по нея, букулутъ покрай нея, умрѣлитъ и червясали кучета и котки, изхвѣрляни покрай барата, и всѣки ще има понятие за плѣвенския климатъ. Ако имаше въпросъ, върху който най-много трѣбаше да се обрѣща внимание, той е въпростъ за хигиеническото подобрѣне на града. Но тукъ съ горестъ на сърдцето си, че исклучително нищо не е направено, въ това направление че този въпросъ, по едни или други причини, е билъ изоставенъ и отдаленъ на забвение отдавна, отъ когато управлението на градските работи се намира въ ръцѣ на днешните управници. Въ Плѣвенъ най-много е развита „охтика“ и отъ денъ на денъ добива се по ужасающи размѣри, защото всичко наоколо ѝ способствува: барата и тинята въ града и зелениятъ барички отъ чушмитъ. Градскиятъ съветъ е показалъ най-голѣма немарливостъ въ то-

ва отношение, при всичко че е ималъ възможностъ да направи най-много въ това направление. До колкото знаемъ съ тристахглядния замѣтъ отъ Българската Нац. Банка, има още 70000 лева, които сѫ осавени на хранение въ сѫщата и за които се поучаватъ проценти 4%, а се плащатъ 8%. Защо тѣзи пари се държаатъ дѣлъ дѣлъ години въ Банката, та не се истеглихъ и съ тѣхъ да се очудѣхъ четириетъ воденици, находящи се въ алонна на града, съ което щѣшъ да се отврѣе градътъ отъ вонещата тиня, съ която се пълни зоветъ имъ? Защо всѣка година за горните (70000) пари се се получаватъ отъ Банката 2700 лева проценти, а се плащатъ на сѫщата 5400 лева, проценти двойно повече, отъ колкото се получаватъ? Каква цѣль се гони съ това? Намъ е не известно. А това показва, че лицата, които сѫ въ общината или не разбираятъ, или не знаятъ, какво трѣба да правятъ, или просто седятъ за заплата тамъ. Че и какво може да се чаква отъ хора пеграмотни, които едва умѣятъ да си записватъ имената?

Най-голѣма нужда има съществуващата за днесъ се има отъ едно шоссе, което дѣводи отъ памятника до болницата, понеже та е най-централизирана и най-правилна, но пътятъ къмъ болницата не е още отадена на прѣприемачъ, нито пътъ е изучена и приготвена снимката, а въ замѣна на това отдава се на прѣприемачъ „Гренадирската улица“^{*}, която е щосирана и съ малко поправки може да мине още нѣкоя и друга година. И знаете ли, защо се прави та и то сега? Защото минава покрай квартала на Биволаровъ, Коларовъ, пътъ тѣ сѫ въ градския съветъ и ако не направиши за тѣхъ си, ами за кого щѣ направиши?

Като наближихъ изборите, нашите управници се поразшавахъ да копаатъ за чушки въ Горни Плѣвенъ и Манева Махала. Ще трѣба да се по-заликатъ хората, дано пакъ си дадатъ гласътъ за тѣхъ. Но не вѣрвамъ, да има гражданинъ, който да не е разбраътъ мошенническите игри, които се играятъ отъ нашите управници, и за това още повече не вѣрвамъ, че ще се намѣрятъ граждани, които да си дадатъ гласътъ за дембели, които по двѣ години не проявяватъ никаква дѣятелностъ, а, когато наближатъ изборите се разшавватъ, за да замажатъ очи. За градътъ Плѣвенъ е необходимо вече да се избере единъ градски общински съветъ, въ когото да вѣзватъ по млади и интелигентни сили, та дано видимъ въ едно по скоро бѫдатъ градътъ си избавенъ отъ вонещите изъ града блата и язове. За такива хора ний съвѣтваме съгражданетѣ си да си дадатъ гласътъ, ако искатъ да иматъ въ общинския съветъ хора, които да стоятъ на висотата на положението си.

Мисли по подобрение на нашия ПОМИНЪКЪ.

Продължение отъ брой 35

Ний нѣма що да прибавимъ на тази убѣдителна картина; ще се попитаме само, да ли тѣзи чудеса и благотворчески слѣдствия не сѫ произ-

^{*}) Тази гренадирска улица, дадена е вече на прѣприемачъ. Твърдѣлъ сѧе говори, което, ако е истини, трѣба гражданиетѣ да поискатъ съмѣтка за подобно дѣйствие. Напр. на първий тѣргъ се явили майсторитѣ Кузманъ и Илия, понеже се надяватъ кмета, помощникъ му, съобщили на конкурентъ да си идатъ съвѣтъ ѹе имъ събици за втори тѣргъ. Намѣтето това, общината представила за увѣдомление тѣргъ върху майсторъ Кузманъ, който бѣ вече увѣдренъ за около 2500 лева майсторъ Илия е намалилъ по-долѣ отъ Кузмана съ 6 л. 40 ст. % него не прѣставляватъ! Каква е тази стамболовица, какъ така се прахоеватъ градските пари? Може ли да се тѣрпятъ подобни дѣйствия, какъ гледа г. Хинковъ на това въпросъ.

ведени чрезъ висши гени на държавата, която осигрява имота и живота на населението, както мира и тишната въ вѣтринните и външните сношения на страната; да ли туй морално сѫщество не е измислителъ на туй майсторско дѣло, толкотъ учено, колкото и сложно?—

При най-повърхностното изучаване на фактъ, трѣба да додемъ до убѣждението, че творецъ на тия чудеса е свободниятъ човѣкъ, дѣйствующъ спорѣдъ свободната си воля и здравий разумъ. Държавата въ случаи е едничката майка, която може да направи щастливъ своя народъ; единъ и най-малакъ материаленъ ударъ за държавата е вибрация, която расклатва тутакси държавния механизъ. Ето защо трѣба внимане и съобразителностъ при водение сѫбинитѣ на единъ народъ.

Жанъ Боденъ и Сули, прочути французски политico-економисти сѫ проповѣдвали принципи на тѣрговска свобода; Сули е казалъ предъ господаря Хенрихъ IV, че истински изворъ на богатството е земедѣлието, скотовъдството и тѣрговията. За да имаме тая послѣдната, настъни трѣба амелиорация (подобрене) на първите дѣлъ. А какъ би се постигнало това и кой трѣба да въ земета тая грижа? Не ще съмнение, че държавата е майката, която тръбва да се погрижи за тъ чада. У насъ не че нѣма хора, които да не разбираятъ интересите на страната и сѫщинската гангrena, която разляжа народниятъ организъмъ, но у насъ е взето като принципъ да увѣщаваме съ разни благи намѣрения нашата срѣда, въ която се намираме, а като додимъ, или по добре, като се здобиемъ до възможността, забравяме да испълнимъ онова, за което сме хабили толкова мораленъ трудъ. Положението на нашия народъ възде да се чувствува тѣжко, упадъка въ всички отрасли върви съ бързи крачки и не е за чудо ако все така вървимъ съ домашни расправии, безъ да помислимъ за економическото повдигане на страната, да додемъ до онова положение, въ което се намиратъ Сърбия и Гърция, а нека знаемъ че слѣдъ финансиялното пропадане, иде и политичестото заробване.

Казахме, че трѣба сериозно да се замислимъ за грозящата мизерия, която скоро ще ни посети, ако все така легко мислимъ за бѫдещето на страната ни. Трѣбва постежки вече. Нашето отечество въ геологическо отношение не е още изучено, та за приходи отъ земни богатства не може и да се помисли за сега. Ето защо трѣба да обрѣнемъ внимание на земедѣлието, скотовъдството и тѣрговията. Отъ тукъ на доло ний ще изложемъ нашето мнение отдѣлно за всѣки отъ тия отрасли, като посочимъ и пѫтища по подобренето имъ.

Условията, при които сме живѣли въ турско врѣме, прѣставяваха голѣмъ контрастъ съ сегашните. Въ турско врѣме старата система на обработване нашите ниви е била удовлетворителна за населението, защото данъчната система е била приспособявана въ под-малъкъ размѣръ отъ колкото сега, а нѣщо съмнѣние, че при новото създание на една държава, нейната държавна машина иска и споредъ нуждата разходи, които нѣма, отъ кѫдѣ да се взематъ, освѣнътъ отъ земедѣлеца, тѣрговецъ и занаятчията. На земедѣлеца данъкътъ възде да става непоносимъ именно отъ обстоятелството, че той още употребява оралото и сърна, които освѣнъ че му ставатъ скъпи, но и на врѣме не може да си приbere храната съ тия отживѣли въкъти си ордия. Ето защо трѣба да потърсимъ други способъ за подобренето на нашето земедѣлие

Най-напрѣдъ трѣба да помислимъ за вѣвежданѣе машинарията, която едвамъ отъ нѣколко врѣме насамъ почнѣ да се приспособява отъ нашите земледѣлци, но отъ добититѣ резултати се вижда, че не ще може да вирѣе у насъ по слѣдующите дѣви причини; 1) че нашите работни полета нѣматъ добро распредѣление и сѫ прѣснѣ по разни страни, а отъ такова распредѣление машинарията неможе да вирѣе, защото, като се ожъне една нива, машината трѣба да минава прѣзъ разни не-проходими птишти, по които може да се строи, и 2) че при развалинѣ на машината нѣмаме вѣщи хора да поправятъ строеното и да ureгулиратъ, споредъ приспособленіето, машината. Тѣзи дѣви причини, като се остраниятъ, ние ще имаме дѣбро земледѣлие. За да се отстрани първата причина, трѣба да стане систематическо разпредѣление на нивитѣ, ливадитѣ и пр. полета; а това ще се постигне като се съберѣтъ — групиратъ нивитѣ въ една дѣвь или три най много страни; така напр., ако Иванъ има 5 ниви и петътѣ въ пѣть различни страни, то като стане групиранието въ една или дѣвь страни, ако сѫ били по 5 дулюма == 25 дулюма, остава по неговото желание да има право пакъ за 25 дулюма въ едната страна, а, ако иска да има по наполвина въ дѣвътѣ страни, то да има право за по 12 1/2 по малко или повече въ всѣка страна — нѣма освѣнѣ да му се опрѣдѣлѣтъ отъ общата нива. При такова групирание на нивитѣ задачата за вирѣніето на машинарията въ нашето земледѣлие се разрѣшава. При такова условие машина „жътварка“, да подложимъ, съ помощта на малко човѣшки сили е въ положение за 5 — 6 дена да ожъне хиляди декари, които ако се жънѣтъ съ сѣрпа, трѣба да иде цѣлъ мѣсецъ, безъ да се смета, че прѣзъ това врѣме могатъ да се случатъ много природни стихии, както бѣхъ тазъ годишнитѣ вѣтрове, които отнематъ половината отъ прѣдѣщащата реколта.

(Слѣдва).

„Ти баща, ти майка“.

Може би, любезни читатели, да не знаете сѫщинското значение на горнитѣ думи, които турчески здоловъ на тѣзи редовѣ, може би се досѣщате за тѣхното значение; нѣ, въ всѣки случай, сѫщинската имъ история надали Ви е извѣстна, защото събитието е старинно, пъкъ и много души може да сѫ го забравили, защото това дѣйствие въ единъ актъ е станжало много отдавна, прѣди години. Азъ ще се постараѣ да Ви разправя историята на горния надсловъ и да Ви освѣтлѣ върху моралното и човѣколюбивото ѝ значение така, както сѫмъ го чулъ отъ дѣдо и баба.

И така захващамъ.

Било врѣме, и то не сега, а много отдавна, да речемъ въ турско врѣме, въ единъ градъ имало единъ каймаканинъ (по сегашному окопийски начальникъ), който не стоялъ дѣлго врѣме въ този градъ, ама като дошель, запозналъ се съ единъ чорбаджия на онова врѣме на име, на име, забравихъ му името, защото е много мѣжно, ама прилича на името на нѣкой звѣръ, както щете го кажете, азъ нѣма да ви се сърдѣ; ако щете

нарѣчете го Лъвовъ, Лъбчовъ и пр.. Е този чорбаджия ималъ много душманни, спречъ, по сигашному, неприятели, отъ които се много боелъ, защото единъ пакъ много го оплашили, като счупили портата му и насила се вмѣжали въ къщата му, кждѣто той колѣничилъ и растрепенъ ги молилъ за пощада, като имъ обѣщавалъ „всичко, та сега“, като се сприятелилъ съ каймаканина, казалъ му „дѣ каймаканъ ефенди, да съсипимъ тѣзи хора, защото ги мразѣ отъ душа, на тебе се надѣвамъ“. И каймаканина го послушалъ като чорбаджия, на когото приказката се слушала на голѣмото мѣсто, запрѣтилъ се и дѣ.... Въ малко врѣме смирилъ всички, нѣ злото сега е тукъ. Тѣзи хора които биле хитри, като пуйки, като се видѣли на тѣсно, отишле при чорбаджията старецъ, защото чорбаджията бѣлъ дѣдо, съ бѣли коси и като му ревижли „аманъ“, той се смилилъ надъ тѣхъ, цѣлуванъ се по уста и се заловилъ да съсипе каймаканина, който го сѣздаль, направилъ страшенъ за враговетъ му, които сега му цѣлували краката, и почва да гони каймаканина. Цѣльта имъ да го (каймаканина) съсипятъ сполучва. Една вечеръ каймаканина като се разхождалъ изъ градътъ влиза въ една кръчма, поискълъ едно-друго, и, като не му дали, удариъ единъ — два шамара на кръчмаря го рѣчете, на ахчията го рѣчете, както щѣте, и го затваря. На заранъта го пуша, нѣ този високомѣренъ аристократъ ахчия, който билъ отъ кждѣ арнаутлука, отива при единъ другъ чорбаджия отъ аркадашитѣ на дѣдото, който ималъ сегисъ-тогисъ общая, като се напише на ахчийницата му да се на..., който го гостерисва на хикимина, изважда му едно книжле, че каймаканина билъ ахчията и като му написва единъ арзухалтъ, даватъ го на сѫдилъщето. Дождѣдътъ отъ други градъ сѫдии да го сѫдѣятъ. Тукъ дѣдото съ други трима отъ своите по-напрѣжни душманни, а сега аркадаши, излѣзълъ прѣдъ сѫдилъ да обвинява каймаканина. Азъ нѣма да се простирамъ върху сѫщността на дѣлото, а ще кажѫ дѣви думи върху показанията на тѣзи не-заинтересувани (?) свидѣтели, защото тѣхнитѣ показания сѫ имали рѣшително влияние върху рѣшението на дѣлото и защото показанията на тѣзи лица били искрени, (?) чистосърдечни (?) и по-чисти отъ тишия, въ която се тѣркали субектъ имъ. Едва ли е имало нѣкога нѣщо по-вѣз-мутително, по скандализъно отъ показанията на тѣзи пизки хорица, които за да удовлетворятъ своя капризъ, своя инатъ, слѣзли толкова низко правствено, що приели да се закълниятъ, като зажумѣли прѣдъ съвѣстъта си (тѣзи хорица никога не сѫ имали съвѣсть, защото много залуми се правили на бѣднитѣ и прости хорица), като се явили прѣдъ една публика отъ 200 души да твѣрдѣтъ, че каймаканина билъ така безхарактеренъ, като тѣхъ, та ги молилъ (ужкимъ) да го помирѣли и съ кого? Съ важната птица — ахчията! Виждате ли колко сѫ биле гинеални дѣдото и аркадашитѣ му касапи (защото една е касапинъ на едро, а другия касапче на дрѣбно), че могли да измислятъ такова нѣщо, да кажатъ прѣдъ сѫдилъ, че каймаканина ги молилъ да го помирѣятъ съ ахчията като имъ расправилъ (ужкимъ) цѣлата история, та да го окепазятъ прѣдъ

сѫдилъ. Сѫдътъ имъ повѣрвалъ като на голѣмци, защото — дѣдото и касапина на едро били, е — да ги кажемъ, нѣщо като голѣмци, а пѣкъ то било бошъ лафъ я, и осѫдилъ каймаканина на 45 години тѣмниченъ въ окови затворъ (бошъ лафъ 6. р.). И така на дѣдото-голѣмца и аркадашитѣ му паднѣло сърдце на мѣсто. Ама хората, които слушали дѣдото, когато расправявъ прѣдъ сѫдилъ, какъ каймаканина му билъ ужъ плакалъ и казвалъ: „ти баща, ти майка! помо-гни, отидохъ съ дни; язкѣ е за мене; сѫжали ме, помогни ми!“ не му повѣрвали, защото знаели, че каймаканина билъ твѣрдъ като арнаутинъ и нѣмало е, защо да плаче прѣдъ дѣдото. Не е заклалъ човѣкъ, не е запалилъ дюканъ я, та да плаче. Хората отъ по-напрѣдъ незнели, че дѣдото знаилъ да лжѣ, да се кълне и да лжѣ, нѣ сега се увѣрили, че и на това на стари години билъ способенъ. А пѣкъ аркадашитѣ му които извадили дѣдото отъ актъ да се кълне и да лжѣ, си триели рѣцѣтѣ отъ радостъ, че омацали дѣдото, и на голѣмото мѣсто вече нѣма да го слушатъ, нѣ той не ги виждалъ ки! Нѣ най сефа-лия расправявъ какъ каймаканина плакалъ прѣдъ него, Сухата Клѣчка, който като се исправилъ прѣдъ сѫдилъ, че като заклатиъ онѣзи ми ти суhi джон-гали, че като размѣтълъ онѣзи ми ти суhi клѣч-ки (рѣцѣ), че като се расплѣнявилъ, че като се усмихнѣлъ до уши, че като растворилъ онѣзи ми ти широки, като хамбаръ, уста, че като заораторствувалъ, че то отъ удоволстие, да се прѣснѣшъ отъ смѣхъ и на движението му и на думитѣ му и на всичко; ама пакъ казалъ де: „буиле кестимъ, буиле вордумъ!“ Такова нѣщо казали, казали касапина и касапчето. Хората, които слушали свидѣтелитѣ на дрѣбно и едро какъ расправяли, чудили се, кому по-да вѣрватъ: да ли на дѣдото, който казалъ, че каймаканина плакалъ, или на Сухата Клѣчка, който расправялъ, че каймаканина съ гордостъ расправялъ: „буиле кестимъ, буиле вордумъ!“ Тѣ се говорили да се закълниятъ, пѣкъ забравили, какво ще лѣжатъ. Ама толкова имъ билъ акълътѣ, толкова могле да измислятъ. Нѣ въ всѣки случаи дѣдото, сухата клѣчка, касапина и касапчето на дрѣбно останжли задоволни, защото каймаканина го осѫдили и го пратили на друго мѣсто да си исплаща грѣховетѣ, за гдѣто ударилъ два шамара на чебеи-ахчията отъ арнаутлука, т. е. гаприза имъ се удовлетворилъ. Такава е историята на горния надсловъ. Може би, да Ви се види безинтересна, че въ всѣки случай азъ ѹ намирамъ за умѣстна, защото оправдава напълно народната поговорка: „които прави добро — намира зло“, та и каймаканина, ако не бѣше правилъ добро на дѣдото, нѣмаше послѣ да тетли отъ него, защото дѣдото билъ напълно безхарактеренъ човѣкъ, а пѣкъ каймаканина това не знаелъ, затова и станжалъ жертва.

ХРОНИКА.

* * * Г. Христо Георгиевъ директоръ на мѣстното Винарско-Земледѣл. Училище замина за Австралия по изучване нѣкой земледѣлчески и винарски работи, на своирасно. Зи неговъ замѣстникъ остава Г. В. Вѣлчовъ — учителъ при сѫдилъщето училище.—

този бѣлъ свѣтъ! На 90—95 години човѣкъ съмъ станалъ, ама ми е мѣжно да се отдѣля отъ бѣлия свѣтъ, па мѣжно ми е като си спомня младинитѣ.

Прощенописецъ бѣше оставилъ перото и нѣкакъ заинтересовано ни глѣдаше.

— Ваша милост отъ дека сте? попита ме той. Азъ расправихъ му въ кратцѣ отъ дека, съмъ и що дира изъ Дели-Орманъ.

— Ний сме биле тогава емишерии. Познавашъ ли покойния Камбуровъ, представителя на столич. театрална трупа? Той ми бѣ роднина. И азъ се казвамъ Камбуровъ отъ 5—6 години насамъ, отъ както ми писа да възобновимъ старата си фамилия.

— Ба, ний отъ турско врѣме на самъ си го знаемъ Георги Героя. — обади се старецъ.

Съ Героя ний вече се познакомихме. Той, види се, отъ вѣзсторгъ, че излѣзохме „имишерии“ поръча дѣвь кафета. Дѣлъ врѣме приказвахме върху неговитѣ праключения и сѫдбата, която го е довела тукъ въ Дели-Орманъ.

Ето въ кратцѣ биографийката на този добродушенъ и симпатиченъ човѣчеъ: още прѣзъ 1876 лѣто, когато се учрѣди въ Стара Загора тайния революционенъ комитетъ, подъ прѣдѣдателство-

ПОДЛИСТИНИКЪ

ДЕЛИ-ОРМАНЪ

Първи бѣлѣзки и впечатления

отъ

Н. Д. Ковачевъ

(Продължение отъ брой)

— Оле-ле, стрини Юрданице! — Испища женски гласъ.

— Какво има ба? Какво стана? — Питаше буля Юрданица.

Умрѣ, умрѣ горкото.... Стоенчо, ахъ нашъ Стоенчо, умрѣ....

Расплаканата тѣзи жена, дойде при настъ и съ грознѣ плаче расправи слuchката: какъ нейния синъ Стоенчо, като вечеряли, отишълъ на двора; простираѧ се и не се мѣрдаль вече.

— Несе бой ба Калино, чедото ти е живо. То е орадисало. — Обади се, мѣлчащата до сега баба.

Юрданица насочи ни стаята, въ която ще прѣнощуваме, и тя заедно съ Юрдана отидаха да свѣтъстватъ прѣпадналия момъкъ.

Съ стражара отправихме се къмъ спалнята и се прѣдоходъ въ обятията на сънътъ

II.

Сутрента станахме рано — едва що бѣ се

** На 29 т. м. мѣстния 4 полкъ заминува по прѣдстоящите маневри къмъ Враца, гдѣто се предполага да бѫде цѣлата Бдинска дивизия.—

** Отъ нѣкой друго врѣмо нѣколко изгонени чиновници по разни злоупотрѣблени се тръгнали по селата като орли да скубятъ селското население. Лжатъ го, че ще го снабдятъ съ актове и че срокътъ скоро щялъ да истече, и послѣ него срокъ правителството щяло да земе имущество на тѣзи, които немали актове. Правителството тръбова да земе строги мѣрки срѣчу тѣзи скубачи, и да внуши на кметовете такива лжци да ги гонятъ изъ село кога се явятъ.

** Гробътъ на Стамболова билъ дигнатъ на въздуха види се отъ нѣкой негови обожатели, които се гнили изъ Софийските затвори въ врѣме на неговия либераленъ режимъ. Добръ урокъ за тираните, но въ всѣкъ случай не е прѣпорожителенъ.

** Много късно сж се сѣтиле нашите Ловченици. На 21 т. м. се направили митингъ, въ който молятъ правителството да спре направата на железницата Плѣвенъ—Орѣховица, а да почне нова линия Плѣвенъ—Ловечъ—Севлиево—Търново. Г. Никифоровъ, който излиза на чело на линията, тръбаше това нѣщо да каже още въ врѣме на Стамболова, когато самъ бѣше силентъ, а не сега, когато се отдава на тѣргъ и работитъ отдавна сж наченали. Длѣжни сме обаче да кажемъ, че линията минува прѣзъ най-плодородните полета, сѫщо и най равните. Интереса е да се свържатъ тѣзи полета, които ще пълнятъ вагоните съ храна, а не съ лопати и самари, които и послѣ могатъ се принася отъ тѣзи градища, въ които едва достига храната за прѣхрана на населеніето окръжията.—

** „Свобода“ съобщава, че краката на Г. Стоилова висѣли, за това викалъ депутатъ да го задържатъ. Види се, че нашите Стамболови иматъ покана, за това се пратили Табакова и Славовски да задържатъ толкова силно замахнатъ крака. Отъ наша страна бихме казали, че прѣдпазватъ да не изѣдятъ нѣкой токъ. Гладна кокошка се просо сѫнува.

** Каква эксплоатация, каква подигравка наистина, съ чувствата и честността на хората! И тѣзи нѣколко лениви индивидууми, потънали въ развратъ, четкътъ моралъ и политика на хората!—Считаме за отегчително за читателите си да исказваме негодуванието си съ пословичните вѣклици, наченати съ О-тата, както правѣше и Д-ръ Крѣстевъ въ младите си години, като „критикъ“ въ Казанлѣшкото си „Литературно списание“. И безъ този трудъ нашите читатели, казенитъ въ досегашния ни политически животъ, ще сподѣлятъ душевното наше негодование спрямо днешните партии, особено тия, тѣй нарѣчени „западненци“. За да се разглѣдва партизанството у насъ, човѣкътъ тръбва да има каменно сърдце, за да се въздържи, безъ да не допуска истото да изрази душевните негодования при расцепяване на раната отъ перото или славата. И за Бога, къкъвъ идеалъ можемъ да търсимъ у тия хора, които се титулиратъ ежедневно за идеалисти! Можемъ ли да говоримъ за идеи и принципи за българизма?—Съврѣменните прин-

то на Попкова, бѣше единъ отъ членовете и дѣйците на младия тогава Георги Героя. Слѣдъ издаванието на комитета, Героя бѣ прѣслѣданъ отъ властта и за да се избави отъ опасността прѣзъ ежето 1876 лѣто изѣга въ Дели-Орманъ и се уставя за даскалъ въ селото Гюренджикъ, гдѣто близо 15 години даскалеваше. Като всѣкъ младъ, надѣханъ съ патриотически чувства, нашия Герой и тукъ мирно не стоеше. Постоянно подстрѣковаше съселяните си за въстание кждѣто седне и стана съ свобода бѣлнуващъ, се противъ агаряните възставаше, ала тукъ не можеше да намѣри нито единъ послѣдователъ. а напротивъ често пхти е билъ наклѣбенъ на турцитъ, че Георги билъ кумита. Даже единъ денъ той прѣзъ врѣме на въстанието биде нападнатъ въ дѣдо Димовата кръчма отъ двама читаци, които съ ятагани въ ръцѣ щѣха да го съсѣкятъ, ако той не успѣваше да се искоche отъ ръцѣ имъ. Отъ този случай на самъ съселяните го крѣстиха Герой. Слѣдъ освобождението на България, Героя се прѣмѣсти за учител и Общ. писаръ въ близкото селце Алифакъ, гдѣто се оженилъ и кждѣто по настоящемъ прѣкарва старинитъ си като държавенъ пенсионеръ, прошенописецъ и чифчия.

ципи и идеи сж похабени у насъ; на това всѣки тръбва да се съгласи. Да, похабени сж, защото инатътъ, злобата, зависимостта, матересализма сж качества, подъ булото на които се крие всѣки български идеалистъ и общественъ дѣятель. Това заключение, може би да се види за нѣкой много дерзко и макаръ въ душата си да признава това, но скроеното хитро негодуване прѣзъ второ и третото лице, ние жестоко можемъ да бѫдемъ осаждани, но това е наградата на всѣки искренъ и безъ голѣми притенции „идеалистъ“.—Днесъ за днесъ най-добритъ дѣла се свѣждатъ у насъ. Да, всичко добро, полезно, прѣдъ очите на социалистите или по-право казано и джамбистъ и е лошо и всѣ лошо. . . .

** Драго ни е да съобщимъ на читателите си, че нашия министъ на правосъдието се е застѫпилъ да урѣди и затворитъ у насъ, които спорѣдъ днешното имъ устройство не отговарятъ никакъ на хуманността, морала, хигиената, па и икономията.—

** Въ г. Пловдивъ утрѣ на 28-и того ще се извѣрши вѣнчалниятъ обрядъ на г. Т. Тодоровъ, министра на правосъдието съ г-ца Героса. Слѣдъ вѣнчанието младоженците ще заминатъ за Европа. Нашите най-сърдечни чиститявания на младоженците.

** Четемъ, че въ София билъ започналъ да пази новъ вѣстникъ „Зора“. Несме го виждали и за това не му знаемъ и програмата.

** Нашето читалище отъ както влѣзе въ раждѣтъ на раскарапалътъ шайкаджин-стамболисти, подъ прѣдѣдателството на Т. Табаковъ, съвѣтътъ пропадна. Даже и официозия в. „Миръ“ нѣма да намѣрите въ туй прокопцано читалище „Съгласие“. И още датира сѫществуванието си отъ 1885 г.

** Обрѣщаме вниманието на почитаемите читатели върху статията „мисли по подобъръ ние на нашия поминъкъ“, която почнѣ да се печата въ брой 25 и която съставява особенъ интересъ за нашето земедѣлческо население. Добрѣ е, ако почитаемото Българско правителство вземе подъ внимание прѣдлагаемите въ нея статия условия по подобърѣние на нашия поминъкъ. Другъ путь за благосъстоянието на народа и дѣйствително нѣма. Важното на тая статия е и туй, че и до сега не е повдиганъ подобенъ економически въпросъ въ нашата журналистика и че прѣдлагаемите мѣрки могатъ най лесно да се реализиратъ, стига да имаме всички добрата воля и се заловимъ на работа.

** Г. Божинъ Иванчовъ отъ с. Породимъ се яви въ редакцията и ни замоли да изложимъ неговата благодарностъ на Никополската полиция въ лицето на околийския началникъ, за гдѣто така бѣрзо и вѣщо сж е распорѣдилъ за захвашане крадеца Георги Ивановъ отъ Свищовъ, който откараль файтона съ коньетъ му — нѣща, които Иванчовъ е приелъ отъ полицията на третия денъ отъ открадванието. Такава распоредителностъ, освѣтъ похвала, заслужва и подрѣждане. Тукъ му е мѣстото да спомѣнемъ за една твърдъ лоша практика, която у насъ е введена. Така напр. открадне се нѣкому конъ или волъ, съобщава се на полицията за кражбата, която се распорѣжда да се тѣрсиятъ крадените добитъци и крадци, но за да се телеграфира на близките

Слѣдъ като се наприказвахме съ Героя, който се отличава съ даръ слово, най подиръ се разбѣгахме; той замина за селцето Алифакъ, като ни покани нѣколко пхти да му отидемъ на гости.

Слѣдъ като се наобѣгахме, азъ заедно съ стражара направихме една расходка, пѣша изъ околността на селото, което е потънало въ шуместа дѣбрави. Ний се качихме на една висока рѣтлина и азъ сѣднахъ подъ единъ столѣтенъ букакъ. Отъ тукъ се вижда едно голѣмо пространство, гористо, разбира се, което завзема една малка частичка отъ Дели-Ормана. Другаря ми се прострѣ подъ хубавата сѣнка и въ късо врѣме захѣрка. А азъ се прѣдадохъ на четение,

Слѣнцето бѣше се прѣвалило и се губеше изъ недрата на Дели-Ормана. Слѣдъ една вечерна закуска въ Гюренджикъ, сѫщия денъ тръгнахме за с. Алифакъ, кѫдето пристигнахме на сумракъ, посрѣдната отъ керванъ едри псета, които съ своето си джафакание събудихъ цѣлото село, въ което царуваше гробна тишина, защото всичко живо бѣ се прѣдало въ обятията на сънътъ.

Каруцата ни спрѣ при селската кръчмица, за щастие бѣ отворена—зѣпжнати кюпенци, за ключена врата, но съвѣтеше вѣтре.

полицейски власти, трѣба пострадавши на малко 15-20, лева да плати за правителствените телеграмми! Мислимъ, че това е повече отъ несправедливо, защо тогава е полиция, когато се плаща; нали влеза въ обязанностите на полицията да пази имота и живота на гражданинъ? Ако пострадалото лице има пари ще плати, ами ако нѣма, неужели въ този случай полицията не ще земе никакви мѣрки, а ще остави краддитъ да покрие слѣдитъ на прѣстъпленето. Полагаме, че това е една аномалия отъ нѣкой наши полицейски чиновници, която тръбва да се исправи, за да може всѣкъ да има достъпъ въ полицията.

** Съобщаме на читателите си, че уводната статия обнародвана въ 35 брой, по поводъ зетото участие на единъ офицеръ на Стамболовата панахода, не сж отнася до никой офицеръ отъ Плѣвенския гарнизонъ.

** Друга година слугитъ по училищата по врѣме на ваканцията се уволнявахъ, а оставахъ само единъ или двама, за да ги наглѣдватъ и чистятъ. Тази година, види се, за икономия се държатъ всички около дванадесет души. Зашо става това, да ли не е и то за прѣдстоящите избори?

** Софийското градско общинско управление съ обявленето си отъ 11 Юли т. г. подъ № 12236 обявява: 1). Да се прѣкрати отъ 5 тога подписката на 4,000 000 5% вжтѣшътъ заимъ и 2). Дава се срокъ пай късно до I-и Августъ т. г. на тѣзи, които сж записали облигации и не сж довчесли стойността имъ да си уравнятъ съмѣтките до 1 Августъ включително, а слѣдъ тая дата внесенниятъ сумми по недоплатените облигации оставатъ за съмѣтка на общинската касса.

Спорѣдъ настърѣннието на Софийския градско-общински съвѣтъ е не справедливо понеже подписката се продължи до 5-и Юли т. г., слѣдователно отъ закриванието на подписката, би трѣбало да се внеса всѣки мѣсецъ по 10 лева па облигация; а не да се иска исплащанието стойността на облигациите до 31-и Августъ. Желателно е Софийския градско-общински съвѣтъ да помисли по този вѣпръ, а не да затрудни тѣзи, които сж се записали облигации отъ заема му; най паче, като се има прѣдъ видъ, че лицата, които сж се записали сж повечето чиновници и занаятчи, и сж се основали на обявените условия, та си купили по нѣколко облигации.—

Ако съвѣтъниятъ ни се вѣрни Г. Геневъ окр. инженеръ, е далъ единъ проектъ за скратяване шосето Ловечъ—Плѣвенъ, а именно за мѣстността Смилювецъ до Кайкъка. Ако Г. Геневъ успѣе да прокара този планъ ще му се благодари твърдъ много, защото не ще се испъхва вече онзи стрѣменъ байръ.—

** Неариятностъ. Отъ мнозина посѣтители на градската градина, а така сжко и проживяващи около казармата имаме заявление, за не-тѣриматавия, която се донася надвечеръ отъ прѣчистване ретириодитъ въ казармата. И настини, не знаемъ, кой се е распоредилъ, кога да става това прѣчистване, нѣ въ всѣкъ случай, неприятно е човѣкъ да гълта онази воня тогава, когато има нужда отъ чистъ въздухъ или е отишъ въ градината да подъхне малко нѣкадъ въ горѣщи мѣсеси по чистъ въздухъ въ Юли мѣсецъ.

Стражара, който ни придружаваше, слѣзъ отъ коня си и силно похлопа кръчмарскиятъ врати.

—Кой е? — Обади се единъ загражналъ гласъ.

—Отвори... Каждъ е кехаята?

Вратата се отвори на половина и се подаде една рунтава човѣшка глава, освѣтлена отъ блѣсъка на мѣсена.

—За какови е кехаята?

И бай Стойнъ стражара, безъ да му отговаря, влѣзе въ кръчмичката, подиръ него и ние.

И дѣйствително стражътъ въ тѣзи мѣста още съществува, който ми наумѣваше епохата на нашето робство, особено прѣзъ послѣдните кръзвави години...

Стражарътъ се распорѣди за всичко: повика се кехаята, приличенъ на Мунчо подъ „игото“, приготви се мѣсто за спане и вечеря.

На излизане отъ кръчмата, потънала въ меланхолия, вънъ отъ вратата, ни посрѣдната една човѣшка висока фигура, съ опинти дрѣхи, на мѣтналъ нѣщо като мантия.

— О, добру! дошелъ емишери!... Какъ така бѣрзо-бѣрзо. Я поглѣдай я! Пѣкъ азъ да не зная!... Е заповѣдайте да отидемъ у дома. Я глѣдай я... (Слѣдва).

Ние молимъ да се обърне внимание отъ когото зависи, ако се милѣ за здравието на гражданинѣ. Имало е случай да чуемъ отъ проживающитѣ около казармата да се криятъ въ къщи току що се мръква или да си напуштатъ вечерята отъ неприятната миризда. Градския съвѣт имаше толумба за 3500 л. защо не сж даде на полка, а сж оставили едни цигани да исхвърлятъ екскрементитѣ съ единъ поставъ. За какво я държи, да не е потребна и тя за предстоящите градски избори.

* * Въ редакцията ни се получи една брошурка отъ Г-нъ Георги Згуревъ, Главенъ Секретаръ въ Мин. на Правосѫдието съ насловъ: „иматъ ли още основания и смисъ конституциите у насъ“. Ние я прочетохме съ удоволствие. Идущия брой искаме да запознаемъ по отблизо читателите както съ поглавнитѣ мисли исканни отъ Г. Згурева, така и за безобразията вършени отъ нѣкогай консулъ въ България. Прѣпоръжчаме я на вниманието на нашите читатели. —

Редакцията на „Плѣв. Гласъ“ е възложила на Бр. Ст. Бояджиевъ — търговъ. Плѣвенъ, въ печатницата на които се печата вѣстника, да сжбирай пари отъ обявления и абонаменти, срѣщу които ще издаватъ подпечатани рѣдовни квитанции отъ страна на редакцията. —

Молимъ, прочие нуждающитѣ да се отнесатъ до тѣхъ за по-голѣмо улѣснение.

Д-ръ Евстатий Маноиловъ ординаторъ при Плѣвенската Д-р. I-во класна болница (бившъ В. Търновски градски лѣкаръ) приема болни ежедневно отъ 1—3 ч. слѣдъ пладнѣ въ къщата на Г. Д. Д. Маждраковъ срѣщу памятника.

4—8

Продава се около 1500 ведра Плѣвенско вино първо качество.

За споразумение въ редакцията на въ „Плѣвенски Гласъ“. 3—3

ОБЯВЛЕНИЕ.

Продавамъ материала на единъ хамбаръ, състоящъ, отъ камъкъ, дъски, греди, керемиди, които сжъмъ купилъ съ продавателно завѣрено отъ нутариуса още прѣзъ 1895 г.. Този хамбаръ е билъ собственостъ на Колю Ивановъ отъ с. Згаловецъ и се намѣрва въ сѫщото село. —

Желающитѣ да се явятъ лично до менъ.

Ив. Ив. Доковъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ

№ 3718

Подписанъ Ив. А. Гърковъ и. д. п. Сжебенъ Приставъ при Плѣв. Окр. Сжѣ на Ш-й участъкъ на основание испѣлнителни листъ № 1093 отъ 23 Февруари 1893 год. издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мировий Сждия въ полза на Атанасъ Бешовъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Иванъ и Косто Стефанови отъ с. Опанецъ за искъ 51 л. съгласно чл. 1004—1025 отъ гражданското Сжодопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 15 Юлий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдоющитѣ длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Една градина въ с. Кацамуница отъ 2 декара при съседи: пжть, Василь Цѣловъ Гробница и пътека оценена за 40 лева

2) Една нива въ землището на с. Кацамуница въ мѣстността „Мъртвишкото“ отъ 18 декара при съседи: Маринъ Юрдановъ, Атанасъ Ячовъ Никола Мариновъ и Мъртвишкото пазбище оценена за 360 лева

Описанъ имотъ не е заложенъ никому

Желающитѣ да го купатъ могатъ да се явяватъ всѣки присѣтвени дѣнь и частъ въ канцеларията ми да наддаватъ и приглѣждатъ книжата по продажбата

градъ Плѣвенъ 3 Юлий 1896 г.

Дѣло № 16 отъ 1895 год.

П. Сжебенъ Приставъ: Ст. Мутавчиевъ 2—3

№ 3231

Подписанъ Ив. А. Гърковъ Сжѣ. приставъ при Плѣвенски Окр. Сжѣ на I-й участъкъ на основание испѣлнителни листъ № 3349 отъ 4 Ноември 1895 год. издаденъ отъ I-й Плѣвенъ. Мир. Сждия въ полза на Цвѣтанъ Целовъ изъ г. Плѣвенъ срѣщу Димитръ Ц. Табаковъ отъ г. Плѣвенъ за искъ 219 лева 53 ст. заедно съ лихвите имъ по 10 % годишно отъ 2 Мартъ 1894 год. до исплащанието и 11 л. водение на дѣлъто и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ гражданското Сжодопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 19 Юлий и до 31 дѣнь т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдоющитѣ длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Едно лозе (сера иerezina) въ Плѣвенското землище въ мѣстността „Циганскитѣ лоза“ отъ около 6 декара и 5 ара при съседи: Кочо Поповъ и Христо Маджара оцѣнено за 260 л.

2) Лозе въ сѫщото землище въ мѣстността „Бабукчийската чешма“ отъ около 4 декара три ара при съседи: Христаки Димитровъ, Атанасъ Владовъ и пжть оцѣнено за 172 лева.

3) Една орница въ сѫщото землище въ мѣстността „Аладжи чешма“ отъ 3 декара и 6 ара при съседи: Андро Шашовия, Пжшо Хаджийски и Антонъ Ивановъ оцѣнена за 54 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣсто- продаванието всѣки присѣтвени дѣнь и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да приглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта. —

г. Плѣвенъ, 24 Юни 1896 г.

Дѣло № 104 отъ 1896 год.

2—3 Сжебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 3554

Подписанъ Сжѣ. Приставъ Ив. А. Гърковъ и. д. п. Сжебенъ Приставъ при Плѣвенъ. Окр. Сжѣ на I-й участъкъ на основание испѣлнителни листъ № 1731 отъ 12 Юни 1895 година издаденъ отъ I-й Плѣвенски Мир. Сждия въ полза на Иванчо Димитровъ отъ с. Пелишатъ срѣщу Върбанъ Цачовъ отъ село Пелишатъ за искъ 68 лева съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ гражданското Сжодопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 15 Юлий т. г. и до 31 дѣнь ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдоющитѣ длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива въ Пелишатското землище въ мѣстността „Пордински пжть“ около 10 декара при съседи: Лечо Цачовъ, Никола Мариновъ, Ангелъ Азовъ оцѣнена за 200 лева. —

Продаваемъ имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣсто- продаванието всѣки присѣтвени дѣнь и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да приглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта. —

Дѣло № 61 отъ 1894 год.

2—3 За П. Сжѣ. Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 4138

Подписанъ Ст. Мутавчиевъ П. Сжебенъ Приставъ при Плѣв. Окр. Сжѣ на III-й участъкъ

продаванието всѣки присѣтвени дѣнь и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да приглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта. —

гр. Плѣвенъ, Юлий 1896 год.

Дѣло № 295 отъ 2895 г.

и. д. п. Сжебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 4326

Подписанъ Ст. Мутавчиевъ Помощ. Сжѣ. приставъ при Плѣв. Окр. Сжѣ на III-й участъкъ на основание испѣлнителни листъ подъ № 2643 отъ 11 Августъ 1895 г. издаденъ отъ II-й Плѣв. Мир. Сждия въ полза на Тодоръ Щирковъ отъ с. Писарово, срѣщу Косто Лиловъ отъ сѫщото село, за искъ 467 лева и 20 ст. лихви и други разноски и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ гражданското Сжодопроизводство съ настоящето си обявявамъ че отъ 28-й Юлий т. г. и до 31 дѣнь т. е. до 18 Августъ с. г. включително ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдоющитѣ длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Една къща въ с. Писарово въ горната маља двуетажна отгорѣ съ дѣвъ отдѣлениа а отъ доле съ едно покрита съ керемиди построена отъ доле съ камъкъ отъ горѣ съ керпичъ плѣтъ и дѣрвенъ материалъ висока около 1 метр. и 80 с. м. лицето а отъ заде 4 метр. широка 5 метра и дѣлга 6 метр. съ дворъ 1 1/2 декаръ при съседи: Гето Митовъ, отъ дѣвъ страни Вуто Лиловъ пжть оцѣнена за 150 лева

2) Една нива отъ 7 декара и 8 ара въ землището на с. Писарово мѣстностъ „Крайцето“ при съседи: Вуто Лиловъ, Тодоръ Петровъ и Иванъ Вълевъ оцѣнена за 46 лева 80 ст.

3) Една нива 2 декара 9 ара сѫщото землище въ мѣстностъ „Чекърка“ при съседи Вуто Лиловъ, Софрони Лиловъ и Василь Ив. Стоиковъ оцѣнена за 17 лева 40 ст.

4) Една нива 8 декара 4 ара сѫщото землище мѣстностъ „Срѣдний връхъ“ при съседи: Мити Герговъ Вуто Лиловъ, Петъръ Иотовъ и Вѣло Ангеловъ оцѣнена за 50 лева 40 ст.

Описанъ имотъ не е заложенъ никому

Желающитѣ да го купатъ могатъ всѣки присѣтвени дѣнь и частъ да се явяватъ въ канцеларията ми да наддаватъ като приглѣждатъ и книжата по проданта

градъ Плѣвенъ 8 Юлий 1896 год.

П. Сжебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ 2—3

№ 4556

Подписанъ Ст. Мутавчиевъ П. Сжѣ. приставъ при Плѣвенски Окр. Сжѣ на III-й участъкъ на основание испѣлнителни листъ № 3893 отъ 19 Юни 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенски Окр. Сжѣ въ полза на Ив. Ив. Доковъ повѣрен. на дружеството „Съединение“ срѣщу Никола П. Цачевъ отъ гр. Плѣвенъ за искъ 2120 л. заедно съ лихвите имъ по 12 % годишно отъ 1896 г. до исплащанието и сѫдебни и по водение на дѣлъто разноски и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ гражданското Сжодопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че на 27 Юлий т. г. ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си слѣдоющитѣ длѣжникови движимъ имоти а именно:

1) Двадесетъ единъ дескъ totionъ на листове а всичко 930 кила оцѣненъ по 15 ст. килото
2) Дѣвъ маси по на 4 крака оцѣнени за 8 л.
3) Дѣвъ маси по на 4 крака оцѣнени за 6 л.
4) Единъ долапъз а сходви и дрехи оцѣненъ за 30 лева

5) 4 пердата курниситѣ съ имъ, зглови оцѣнени за 40 лева

6) Една масичка съ оглѣдало Европейска оцѣнена за 23 лева

Наддаванието ще почне отъ цѣната която да дѣлъ куповачъ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горнитѣ имоти могатъ да се явяватъ на мѣсто- продаванието всѣки присѣтвени дѣнь и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да приглѣждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 358 отъ 1896 год. 18 Юлий 1896 г.

П. Сжебенъ Приставъ: Ст. Мутавчиевъ 2—3

ПРИТУРКА КЪМЪ 36 БРОЙ НА В. „ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ“.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ

№. 3515

Подписанний Ив. А. Гърковъ Съд. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 1543 отъ 7 Май 1896 г. издаденъ отъ Плѣвен. Град. Мировий Съдия въ полза на Пенка В. Братоева отъ гр. Плѣвенъ срѣщу Лито Тодоровъ отъ същия градъ за 910 лева зъ лихвитѣ имъ 10 % годишно и др. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ гражданско Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че на 5 Августъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите дължникови недвижими имоти а именно:

1) Половина отъ една къща находяща се въ гр. Плѣвенъ 4 квар. построена отъ камъкъ киреничъ и прости дървени материали покрита съ киримиidi въ двораъ кладенецъ съ дворъ отъ единъ декаръ при съеди: Василъ Андрѣевъ Цони Къртала и пътъ оцѣнена за 500 лева;

2) Единъ харманъ въ 5 кварталъ около единъ декаръ при съеди: Никола Ив. Качармазовъ Братия Нанови и общинско място оцѣнено за 125 лева;

3) Едно лозе въ Плѣвенското землище въ мѣстността „Бѣчватъ“ отъ около 3 декара 2 1/2 ара при съеди: Димчо Маджара Цвѣтанъ Т. Пачовски Андрея Т. Начовъ и Теодоръ Франковъ оцѣнено за 132 лева

Горѣпоменатите имоти сѫ собствени и не сѫ заложени никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горе.

Желающите г. г. да купятъ горѣпоменатите имоти могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки пристъпенъ день и работни часове да наддаватъ и приглеждатъ книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 10 Юлий 1896 година

Съд. Приставъ: Ив. А. Гърковъ

движими имоти потребно описани въ горе поменатото ми обявление

Проданта е втора

Наддаванието ще почне отъ цѣната която ще даде първия явившисе куповачъ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки пристъпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всички книжки относящи се по проданта

Дѣло № 541 отъ 1895 год.

г. Плѣвенъ 9 Юлий 1896 год. 1—3

Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ

Митовъ отъ с. Бохотъ за искъ 68 л. и съгласно чл. чл. 1004 — 1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 26 Юлий и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдоющите дължникови движими имоти а именно:

1) Едно Брапице въ Бохутското землище въ местността „Беглишко“ около 8 декара при съеди: Митю Лазарвъ, Ико Иванчовъ и Ив. Лазаровъ оценено за 200 лева

2) Една къща въ Бохутъ въ долната махла, сазидана отъ камакъ и платъ покрита съ слама височина 2 метра дълга 6 метра и 3 метра широка при съеди: Колю Тодоровъ, Митю Бочовъ и Лишко Ачовъ.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена на горѣ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки пристъпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всички книжки относящи се по проданта

Дѣло № 527 отъ 1894 год. 1—3

За п. Съдебенъ Приставъ: Ив. Ат. Гърковъ

№ 3674

Подписаный Иванъ Чолаковъ п. Съдеб. приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 1639 отъ 28 Мартъ 1894 год. издаденъ отъ Плѣвенски Окр. Мир. Съдия въ полза на Ненчо П. Палазовъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Пенко Колювъ отъ с. Тученица за искъ 93 лева въ допълнение на обявленето № 1657 отъ 15 Април т. г. съгласно чл. чл. 1004 — 1025 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 17 Юлий т. г. и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията ми слѣдоющите дължникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива въ Тученишкото землище въ местността „Вѣрба“ около 20 декара при съеди: Бойчо Георгиевъ Дино Стойковъ и пътъ оцѣнена за 400 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому

Наддаванието ще почне отъ цѣната която дава първия купувачъ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горниятъ имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки пристъпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да преглѣждатъ всички книжки относящи се по проданта.

Дѣло № 103 отъ 1894 год.

П. Съдебенъ Приставъ: Ив. Чолаковъ 2—3

№ 4061

Подписаный Ст. Мутавчиевъ п. Съдеб. приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на III-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 3260 отъ 3-й Октомври 1896 год. издаденъ отъ II Плѣв. Мировий Съдия, въ полза на Велика Петрова Кюмуржиска отъ гр. Плѣвенъ срѣщу Гено Найденовъ Тушнаковъ отъ същия градъ за искъ 23 л. и други разноски съгласно чл. чл. 1004 — 1025 отъ Гражд. Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ че отъ 18 Юлий и до 31 денъ т. с. до 17 Августъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ, слѣдоющий дължниковъ недвижими имотъ а именно:

1) Едно лозе отъ 1 декаръ и 4 ара въ землището на гр. Плѣвенъ мѣстността „Брѣстовски лоза смилювецъ“ при съеди: Иванъ Генинъ Дино Вѣловъ, Иванъ Габровица, Христо Червенковъ и Табия оценено за 70 лева

Описаный имотъ не е заложенъ никому

Желающите да купятъ продаваемия се имотъ могатъ всѣки пристъпенъ денъ и часъ да се явяватъ въ канцеларията ми и да наддаватъ гдѣто ще могатъ да приглеждатъ книжата по продажбата

градъ Плѣвенъ 28 Юни 1896 г.

П. Съдебенъ Приставъ: Ст. Мутавчиевъ 2—3

№ 4364

Подписаный Ив. Ат. Гърковъ п. Съдеб. приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 1257 отъ 11 Мартъ 1894 год. издаденъ отъ Плѣвенски Окр. Мир. Съдия въ полза на Трифонъ Тодоровъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Иванъ

№ 3512

Подписаный Иванъ А. Гърковъ Съдеб. приставъ при Плѣвенски Окр. Съдъ на I-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 3841 отъ 25 Ноември 1895 год. издаденъ отъ II Плѣвенски Мир. Съдия въ полза на Георги С. Чакъровъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Лично Цановъ отъ с. Търнене за искъ 72 л. заедно съ лихвитѣ имъ по 12 % годишно отъ 27 Мартъ 1895 г. до исплащанието и 4 л. 10 ст. съдебни и по водение на дѣлото разноски и въ допълнение на обявленето № 2566 отъ 29 Май т. г. публикувано въ мѣстни вѣстници „Плѣвенски Гласъ“ броеве 29 — 30 и съгласно чл. чл. 1004 — 1037 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 13 Юлий т. г. и до 31 денъ ще продавамъ на втори публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ дължниковите недвижими имущество подробно описано въ горѣпомѣнатото ми обявление.

Проданта е втора и наддаванието ще почне отъ цѣната която ще даде първия явивши се купувачъ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всѣки пристъпенъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглѣждатъ всички книжки относящи се по проданта.

г. Плѣвенъ, 9 Юлий 1896 год.

Дѣло № 450 отъ 1895 год.

1—3 Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ

№ 4016

Подписанний Иванъ А. Гърковъ, И. Д. пом. Съдеб. приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 206 отъ 23 Януарий 1891 год. издаденъ отъ Плѣвенскии Окр. Мир. Съдия въ полза на Димитръ Г. Марличевъ гр. Свищовъ срѣщу Лично Топаловъ отъ с. Радиненецъ за искъ 480 лева и въ допълнение на обявленето ми № 2382 отъ 16 Май т. год. съгласно чл. чл. 1004 1033 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 17 Юлий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата си слѣдоющите длѣжникови движими имоти а именно:

1) $\frac{1}{2}$ Часть отъ една къща (конторъ) въ с. Радиненецъ въ земята отъ прости дървени материали покрита съ слама и прѣстъ дължина 10 метра широка 5 метра височина 2 метра дворъ около 2 декара при съседи: Събъко Коновъ Мито Карасенченина отъ две страни пътъ оценена за 500 лева

Продаваемият имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горният имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всички присѫтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

г. Плѣвенъ, 6 Юлий 1896 год.
Дѣло № 281 отъ 1893 год. 3—3
За п. Съдебенъ Приставъ: Ив. Ат Гърковъ

№ 4060

Подписанний Ст. Мутавчиевъ Помощ. Съдеб. приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на III-й участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ № 2346 отъ 10 Май 1894 год. издаденъ отъ Плѣв. Окр. Мир. Съдия, въ полза на Коста Хипковъ отъ гр. Плѣвенъ, срѣщу Илия Минковъ отъ с. Крушовица за искъ 135 лева лихви и други разноски и съгласно чл. чл. 1004—1025 отъ Граждан. Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ, че отъ 17 Юлий т. г. и до 31 день т. е. до 16 Августъ с. г. включително ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата си слѣдоющите длѣжникови недвижими имоти а именно:

1). Нива отъ 6 декари и 1 аръ въ землището на с. Крушовица мѣстността „Валога“ при съсѣди: Дано Кировъ, Танко Цонковъ оценена за 122 л.

2). Лозе отъ 11 декари и 2 ара въ същото землище мѣстността „Върха“ при съсѣди: Дано Кировъ, Ионко Ненковъ, Ненчо Андреевъ и Генчо Минковъ оценено за 60 лева.—

3). Нива отъ 5 дек. и 2 ар. въ същото землище мѣстността „Круповски пакъ“ при съсѣди: Гено Минковъ, Христо Иотовъ, Дано Кировъ и Мато Иотовъ оценена за 104 лева.

Горните имоти не сѫ заложени никому. Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горните имоти могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всички присѫтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта

3—3 г. Плѣвенъ 28 Юни 1896 г.
п. Съдеб. Приставъ: Ст. Мутавчиевъ

№ 4320

Подписанний Иванъ Ат. Гърковъ Съд. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на I-й

участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 515 отъ 20 Февруарий 1896 год. издаденъ отъ I-й Плѣвенскии Мир. Съдия въ полза на Тодоръ Великовъ изъ с. Пордимъ срѣщу Атанасъ Ангеловъ отъ с. Згалювецъ за искъ 214 лева съгласно чл. чл. отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 19 Юлий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата си слѣдоющите длѣжникови движими имоти а именно:

1) Една нива въ згалювското землище въ местността, Баира срѣчу осойката отъ около 33 декара при съседи: Димитръ Великовъ, Пътъ, Атанасъ Кънчовъ и Минко Патковъ, оценена за 600 лева

Горният имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Желающите Г. Г. да купятъ продаваемият имотъ умоляватъ се да се явяватъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣвенъ всички присѫтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да прѣглеждатъ и книжата относящи се по проданта.

гр. Плѣвенъ 11 Юлий 1896 год.

Съд. Приставъ: Ив. Ат. Гърковъ
Дѣло № 77 отъ 1896 г. 2—3

№ 4322

Подписанний Ив. А. Гърковъ и. д. и. Съд. приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на II-й участъкъ на основание испълнителни листъ № 9 отъ 1 Януарий 1895 год. издаденъ отъ I Плѣвенскии Мир. Съдия въ полза на Иванъ Нановъ изъ с. Брашляница срѣчу Стойко Матовъ отъ село Брашляница за искъ 260 лева съгласно членъ членъ 1004 — 1025 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемата публика че отъ 17 Юлий и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми слѣдоющите длѣжникови имоти а именно:

1) Една нива въ землището на с. Брашляница, въ мѣстността „Долното поле“ отъ около 18 декара, при съседи: Мичо Михаловъ, Георги Мариновъ, Михо Минковъ и пътъ оценена за 350 лева

Продаваемият имотъ не е заложенъ никому

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горният имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всички присѫтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допустне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

Дѣло № 21 отъ 1895 год.

11 Юлий 1896 год. гр. Плѣвенъ 2—3

Съдебенъ Приставъ Ив. А. Гърковъ

№ 4214

Подписанний Ст. Мутавчиевъ Помощ. Съдебенъ Приставъ при Плѣвенскии Окр. Съдъ на III-й участъкъ на основание испълнителни листъ подъ № 3806 отъ 22 Ноември 1895 год. издаденъ отъ II-й Плѣвен. Мировий Съдия въ полза на Георги Славчовъ отъ градъ Плѣвенъ срѣчу Пенчо Куновъ отъ същия градъ за 180 лева 25 ст. лихви и други разноски, съгласно чл. чл. 1004 1025 отъ Гражданското Съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ че отъ 27 Юлий т. г. и до 31 день т. е. до 26 Августъ с. г. включително ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелариата ми въ гр. Плѣв. слѣдоющия длѣжниковъ недвижемъ имотъ а именно:

1) Една четвърть часть отъ една къща въ гр. Плѣвенъ IV кварталъ № 2432 съ три отделения отъ които двѣте служатъ за живение а едната за килеръ отъ вънъ съ коридоръ до нея една соба за живение подъ единъ покривъ, до същата мутвакъ подъ одѣленъ покривъ едно етажна отъ доло съ мазж., построена отъ керничъ и дърво покрита съ кермиди висока 4 м. дълга 15 и широка 8 метра съ дворъ 1 $\frac{1}{2}$ декаръ при съседи: Симеонъ Тодоровъ Петарниченина, Лазаръ Лиловъ, Цапо Кюрчията и Георги П. Томовъ, оценена за 312 $\frac{1}{2}$ лева едната четвърта частъ

Продаваемият имотъ не е заложенъ никому

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горният имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всички присѫтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

г. Плѣвенъ 6 Юлий 1896 год. 2—3
П. Съдебенъ Приставъ: Ст. Мутавчиевъ

№ 2819

Подписанний Ст. Мутавчиевъ Помощ. Съд. Приставъ при Плѣв. Окр. Съдъ на III-й участъкъ, на основание испълнителни листъ подъ № 3628 отъ 23-ти Декември 1894 год. издаденъ отъ II Плѣв. Миров. Съдия, въ полза на Стефанъ Димитровъ отъ с. Д. Джипикъ, срѣчу Кръстю Тинковъ отъ същото село за 276 лева 50 ст. лихви и други разноски, съгласно чл. чл. 1004 — 1025 отъ гражданското съдопроизводство съ настоящето си обявявамъ че отъ 6 Юлий т. г. и до 31 день т. е. до 5 Августъ с. г. включително ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцелариата ми въ гр. Плѣв. слѣдоющия длѣжниковъ недвижемъ имотъ а именно:

1) Полвина селище въ с. Д. Джипикъ „копривската махла“ полвината отъ 1500 кв. м. при съседи: Димитръ Тотювъ отъ двѣ страни Нино Найденовъ и Кръстю Тинковъ оценена само половината за 150 л.

Горният имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горният имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванието всички присѫтственъ денъ и работни часове да прѣглеждатъ всичките книжа относящи се по проданта.

г. Плѣвенъ 20 Юни 1896 г.

Дѣло № 8 отъ 1895 г. 3—3

П. Съдебенъ Приставъ: Ст. Мутавчиевъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Подписанните Бр. Ст. Бояджиеви, честъ имамъ да обявимъ на интересуващите се, че печатницата ни е снабдена съ най нови машини и различни видове букви.—

Приемамъ да отпечатвамъ всяка видове, правителствени, търговски и частни книжа.

Обѣщавамъ работа бѣрза и чиста, съ най износна цѣна.

Плѣвенъ, 5 Юлий 1896 г.

Съ почитание:

Бр. Ст. Бояджиеви.